

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5S/147/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1018201271
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Fulcová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1018201271.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: JUDr. Vladimír Stanko, advokát, Obrody 25, 040 11 Košice, proti žalovanému: Národný bezpečnostný úrad, Budatínska 30, 851 05 Bratislava - Petržalka, o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného sp. zn. 05198/2018/KÚ/OLP-002 zo dňa 21.06.2018, takto

rozhodol:

- I. Krajský súd v Bratislave žalobu o d m i e t a.
- II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Správnu žalobou doručenu Krajskému súdu v Bratislave ako správneho súdu (ďalej len „správny súd“) dňa 10.09.2018 sa žalobca domáha preskúmania zákonnosti opatrenia žalovaného sp. zn. 05198/2018/KÚ/OLP-002 zo dňa 21.06.2018 (ďalej aj ako „napadnuté opatrenie“), ktorým žalovaný na základe podania žalobcu nazvaného „Rozklad proti rozhodnutiu Národného bezpečnostného úradu sp. zn. 03444/2018/KÚ/OLP-004 zo dňa 04.05.2018“ oznámil žalobcovi, že nemá postavenie účastníka konania o uložení pokuty podľa zákona č. 272/2016 Z. z. o dôveryhodných službách pre elektronické transakcie na vnútornom trhu a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o dôveryhodných službách) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 272/2016 Z. z.“) začatého na základe podnetu žalobcu zo dňa 05.03.2018 a že podľa § 30 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) proti rozhodnutiu o zastavení konania podľa § 30 ods. 1 písm. h) Správneho poriadku sa nemožno odvolať, resp. podať rozklad. Žalobca navrhol napadnuté opatrenie zrušiť spolu s rozhodnutím žalovaného o zastavení konania sp. zn. 03444/2018/KÚ/OLP-004 zo dňa 04.05.2018 a vec vrátiť prvostupňovému orgánu verejnej správy na ďalšie konanie.

2. V žalobe k právu byť účastníkom konania žalobca uviedol, že v návrhu na začatie konania v predmetnej veci sa žalobca označil za účastníka konania o prejednaní správneho deliktu. Správny orgán však nekonal so žalobcom ako s účastníkom konania a ani nerozhodol, že žalobca nie je účastníkom konania. Súčasťou obsahu práva podľa čl. 46 ods. 1 je nielen právo každého domáhať sa svojho práva na súde alebo na inom orgáne Slovenskej republiky, ale aj právo byť účastníkom konania, v ktorom sa rozhoduje o jeho právach a povinnostiach. Z toho vyplýva, že každý má ústavné právo byť účastníkom konania, v ktorom sa rozhoduje aj o jeho právach a povinnostiach, lebo ináč v ňom nemôže chrániť svoje práva a právom chránené záujmy. Zákonom možno stanoviť okruh účastníkov konania a postup domáhania sa práv, ale nemožno ním daný subjekt vylúčiť z konania, v ktorom sa rozhoduje o jeho právach a povinnostiach, lebo to by znamenalo popretie podstaty a zmyslu (čl. 13 ods. 4 ústavy) práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 64/94. Ďalej poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR v konaní vedenom pod sp. zn. 8Sžp/11/2011, kde súd uviedol, že aby bola osoba účastníkom konania, musí byť nositeľom zákonného práva, právom chráneného záujmu alebo povinností (vyplývajúcich z hmotnoprávneho predpisu) a o takomto práve, právom chránenom záujme alebo povinnosti musí

byť oprávnený rozhodovať správny orgán. Správny orgán pri určovaní účastníkov konania musí vždy skúmať, či konkrétna osoba je nositeľom zákonného práva alebo povinnosti, o ktorom sa má v správnom konaní rozhodnúť, t. j. priznať, určiť jeho rozsah, podmienky realizácie atď. Ďalej uviedol, že účastníkom konania podľa § 14 ods. 1 Správneho poriadku je aj osoba, ktorej práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté, pričom sa to vzťahuje na prípady, keď rozhodovanie o právnych pomeroch určitej osoby sa môže priamo dotknúť právnej pozície inej osoby. Pôjde o situáciu, keď rozhodovanie správneho orgánu môže ovplyvniť právnu pozíciu tejto osoby, t. j. jej hmotnoprávne postavenie bude po vydaní rozhodnutia iné ako pred jeho vydaním. Rozhodovanie v správnom konaní má vždy zásadne konkrétny a individuálny charakter, keďže sa priamo dotýka individuálne určených fyzických alebo právnických osôb. Správny poriadok v ustanovení § 14 vymedzuje obsah pojmu účastník konania pomerne široko. Pre správne konanie samo je veľmi dôležité posúdiť, od ktorého okamihu sa s konkrétnou osobou koná ako s účastníkom konania, a to najmä z hľadiska posudzovania zákonnosti vykonaných dôkazov. Za závažnú formálnu vadu konania považuje judikatúra skutočnosť, že účastník nemal možnosť vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, t. j. nemal možnosť uplatniť svoje práva v správnom konaní. Všeobecne možno uviesť, že osoba sa stáva účastníkom konania od okamihu, keď sa sama za účastníka správneho konania označí a túto skutočnosť oznámi správne orgánu alebo od okamihu, keď s takouto osobou správny orgán začne konať ako s účastníkom konania či od okamihu, keď je zo strany správneho orgánu vykonaný právny úkon. Účastníkom konania je takáto osoba až do okamihu, keď je právoplatne rozhodnuté, že nie je účastníkom správneho konania. Keďže žalobca sa označil za účastníka konania, bolo povinnosťou správneho orgánu so žalobcom konať ako s účastníkom konania a to od okamihu, keď sa za účastníka správneho konania označil, až do právoplatného rozhodnutia, že nie je účastníkom správneho konania, takéto rozhodnutie však správny orgán doposiaľ nevydal.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 15.02.2019 k aktívnej procesnej legitímácii žalobcu uviedol, že správnu žalobu na príslušný súd môže podať len účastník konania, ktoré bolo vedené na správnom orgáne. Výlučne účastník správneho konania disponuje aktívnou procesnou legitímáciou na podanie žaloby, t. j. len takáto osoba môže byť žalobcom. Keďže žalobca nemal postavenie účastníka konania v správnom konaní o uložení pokuty za porušenie povinnosti podľa § 14 ods. 3 zákona č. 272/2016 Z. z., nie je oprávnený na podanie správnej žaloby v zmysle Správneho súdneho poriadku. V súvislosti s aktívnou procesnou legitímáciou žalobcu v konaniach o správnej žalobe poukázal na rozhodnutia súdov, ktoré sa predmetnou otázkou zaoberali v rámci svojej rozhodovacej činnosti. Uviedol, že súd v každej konkrétnej veci posudzuje, či žalobca spĺňa zákonom stanovené podmienky procesnej aktívnej legitímácie na podanie žaloby v správnom súdnictve. V konaní podľa piatej časti O.s.p. súd poskytuje ochranu len subjektívnym právam žalobcu. Pokiaľ sa žalobca domáha ochrany cudzích práv, alebo aj žiada ochranu svojho práva, aj keď v skutočnosti o jeho právo nejde, žaloba je podaná neoprávnenou osobou. Podľa názoru najvyššieho súdu žalobca nie je oprávnenou osobou na podanie žaloby, pretože žalobou napadnutým rozhodnutím žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Obvodného úradu v Bratislave, nebolo rozhodnuté o žiadnych právach alebo povinnostiach žalobcu, z čoho vyplýva, že týmto rozhodnutím žalobca nemôže byť ukrátený ani dotknutý na svojich právach. Podľa názoru najvyššieho súdu v konaní nebolo osvedčené splnenie procesnej podmienky osoby oprávnenej na podanie žaloby - aktívnej procesnej legitímácie žalobcu, keď táto nebola podložená žiadnym konkrétnym tvrdením o ukrátení na právach, ktorému by korešpondovalo jeho subjektívne oprávnenie vychádzajúceho z konkrétneho právneho predpisu, ktoré by ovplyvnilo právnu pozíciu žalobcu a zasiahlo do jeho právnej sféry alebo spôsobilo zmenu jeho právneho postavenia (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. marca 2011, sp. zn. 6 SŽi/2/2011).

Ak osoba, ktorá podala žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, nebola účastníkom správneho konania a napadnutým rozhodnutím nebola ukrátená na svojich právach, nie je osobou procesne legitimovanou na podanie žaloby. Skutočnosť, že žalobu podala neoprávnená osoba, je dôvodom na zastavenie konania súdom podľa § 250d ods. 3 O.s.p. (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. októbra 1996, sp. zn. 4 SŽ 53/96).

Žalovaný vzhľadom na vyššie uvedené argumentoval, že žalobca nebol v predmetnom konaní účastníkom konania, ale iba podal podnet vo veci, nemohol byť rozhodnutím žalovaného ako správneho orgánu žiadnym spôsobom ukrátený na svojich právach, nebola mu rozhodnutím uložená žiadna povinnosť, oprávnenie alebo sankcia a neboli dotknuté žiadne jeho právom chránené záujmy. Mal za to, že žalobca nie je oprávnený na podanie žaloby, nakoľko tu absentuje aktívna procesná legitímácia.

4. Žalobca v podaní zo dňa 25.04.2019 reagoval na vyjadrenie žalovaného, pričom s tvrdeniami ohľadom nedostatku aktívnej procesnej legitímácie žalobcu nesúhlasil. Poukázal na to, že v návrhu na začatie

konania žalobca tvrdil, že je účastníkom konania. Z tohto dôvodu mal žalovaný konať so žalobcom ako s účastníkom konania až do času pokiaľ sa nepreukáže opak. Žalobca vo veci nepodával podnet, ale návrh na začatie konania. Zákon o správnom konaní č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov ako procesnoprávny predpis nepozná pojem „podnet občana“. Rovnako takýto pojem nepozná ani zákon č. 272 z 20. septembra 2016 o dôveryhodných službách pre elektronické transakcie na vnútornom trhu a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o dôveryhodných službách). V danom prípade bolo konanie začaté na základe návrhu žalobcu v súlade s citovaným ustanovením. Tvrdenie žalovaného vzhľadom na znenie § 18 ods.1 zákona č.71/1967 Zb. neobstojí. Žalobca tvrdí, že naplnil definíciu účastníka konania nakoľko:

- žalobca podal návrh na začatie konania v ktorom tvrdil, že je účastníkom konania, pričom žalovaný o tom, že nie je účastníkom konania právoplatne nerozhodol. Na základe uvedeného žalobca tvrdil, že bol a je účastníkom konania a preto došlo k porušeniu ust. § 14 ods. 1 Správneho poriadku.

5. Na vyjadrenie žalobcu zo dňa 25.04.2019 žalovaný k aktívnej procesnej legitimácii žalobcu uviedol, že na podanie správnej žaloby na príslušný súd, touto disponuje iba účastník správneho konania, a teda iba takáto osoba môže byť žalobcom. Vzhľadom na to, že v správnom konaní o uložení pokuty za porušenie povinnosti podľa § 14 ods. 3 zákona č. 272/2016 Z. z. vedenom žalovaným voči Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky, ktoré bolo ukončené rozhodnutím o zastavení správneho konania č. 03444/2018/KÚ/OLP-004 zo dňa 04.05.2018 žalobca nemal postavenie účastníka konania, nie je oprávnený na podanie správnej žaloby podľa Správneho súdneho poriadku. Žalovaný trvá na tom, že žalobca nebol v uvedenom správnom konaní účastníkom konania, podal iba podnet vo veci a nemohol byť rozhodnutím žalovaného ako správneho orgánu žiadnym spôsobom ukrátený na svojich právach, nebola mu rozhodnutím uložená žiadna povinnosť, oprávnenie alebo sankcia a neboli dotknuté žiadne jeho právom chránené záujmy. V tejto súvislosti žalovaný uviedol, že v rámci svojho vyjadrenia k žalobe žalobcu poukázal aj na viaceré rozhodnutia súdov, ktoré sa zaoberali otázkou aktívnej procesnej legitimácie žalobcu v konaniach o správnej žalobe, a ktoré žalovaný uviedol na podporu svojich tvrdení.

6. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

7. Podľa § 3 ods. 1 písm. b) SSP na účely tohto zákona sa rozumie rozhodnutím orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý je formálne označený ako rozhodnutie alebo je za rozhodnutie považovaný podľa osobitného predpisu a zakladá, mení, zrušuje alebo deklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby, alebo sa jej priamo dotýka.

8. Podľa § 3 ods. 1 písm. c) SSP na účely tohto zákona sa rozumie opatrením orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

9. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú o ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

10. Podľa § 61 písm. a) SSP žaloba je procesný úkon, ktorým fyzická osoba alebo právnická osoba uplatňuje právo na súdnu ochranu porušeného alebo priamo dotknutého práva alebo právom chráneného záujmu.

11. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

12. Podľa § 177 ods. 2 SSP ochrany iných ako subjektívnych práv sa môže domáhať len prokurátor alebo subjekt výslovne na to oprávnený zákonom.

13. Podľa § 178 ods. 1 SSP žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

14. Podľa § 97 SSP, ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

15. Podľa § 98 ods. 1 písm. e) SSP správny súd uznesením odmietne žalobu, ak bola podaná zjavne neoprávnenou osobou.

16. Podľa § 14 ods. 3 zákona č. 272/2016 Z. z. úrad uloží pokutu do 3 000 eur orgánu verejnej moci, ktorý sa dopustí správneho deliktu tým, že odmietne prijať kvalifikovaný elektronický podpis alebo kvalifikovanú elektronickú pečať vo formáte, ktorý je v súlade s prílohou vykonávacieho aktu Komisie vydaného podľa čl. 27 ods. 5 a čl. 37 ods. 5 nariadenia (EÚ) č. 910/2014.

17. Žalobná legitímácia (aktívna procesná legitímácia) sa skúma podľa jednotlivých typov konaní (§ 6 ods. 2 SSP), v ktorých je ustanovené, kto môže žalobu podať. Ide o účastníka administratívneho konania, voči ktorému bolo vydané napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie, ktorým bol ukrátený na svojich právach alebo právom chránených záujmoch. Žalobná legitímácia je procesnou podmienkou, nedostatok ktorej nie je odstrániteľný (§ 98 ods. 1 písm. e/ SSP <W.-dni='30.12.9999'>).

18. Podmienkou účastníctva v správnom (administratívnom) konaní je potenciálne dotknutie na právach a povinnostiach fyzickej či právnickej osoby napadnutým rozhodnutím, avšak v správnom súdnictve je aktívne procesne legitimovaná osoba na podanie žaloby len tá osoba, ktorá tvrdí, že ako účastník správneho konania bola ukrátená na svojich právach rozhodnutím správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia (§ 177, § 178 ods. 1 SSP). Inštitút správneho súdnictva predstavuje realizáciu ústavného práva fyzických a právnických osôb domáhať sa na nezávislom a nestrannom súde súdnej ochrany vlastných subjektívnych práv, ktoré sú ohrozené alebo porušené nezákonnými rozhodnutiami, zásahmi a nečinnosťou orgánov verejnej správy.

19. Z administratívneho spisu žalovaného správny súd zistil, že žalobca sa návrhom zo dňa 05.03.2018, doručeným žalovanému dňa 07.03.2018, domáhal začatia správneho konania o spáchaní správneho deliktu Generálnou prokuratúrou SR pre porušenie § 14 ods. 6 písm. b/, ods. 1 písm. c/, písm. d/, písm. s/, písm. t/ zákona č. 272/2016 Z. z. Žalovaný oznámením č. 03444/2018/KÚ/OLP-002 zo dňa 22.03.2018 začal podľa § 18 Správneho poriadku správne konanie o uložení pokuty za porušenie povinnosti podľa § 14 ods. 3 zákona č. 272/2016 Z. z., ktoré doručil Generálnej prokuratúre SR. Žalovaný rozhodnutím č. 03444/2018/KÚ/OLP-004 zo dňa 04.05.2018 konanie vo veci uloženia pokuty za porušenie povinnosti podľa § 14 ods. 3 zákona č. 272/2016 Z. z. zastavil z dôvodu, že nebola naplnená skutková podstata správneho deliktu podľa § 14 ods. 3 zákona č. 272/2016 Z. z, čím odpadol dôvod konania začatého na podnet správneho orgánu. Žiadosťou zo dňa 07.06.2018 sa žalobca domáhal zaslania rozhodnutia o zastavení konania a podkladov k rozhodnutiu od žalovaného. Na jeho žiadosť žalovaný odpovedal listom č. 05149/2018/KÚ/OLP-005 zo dňa 20.06.2018, pričom uviedol, že žalobca v predmetnej veci nie je účastníkom konania a nemožno mu preto v zmysle Správneho poriadku, najmä s poukazom na ust. § 23 ods. 1 a § 51 ods. 1 Správneho poriadku, predmetné rozhodnutie a podklady pre rozhodnutie zasláť. Žalobca podal proti rozhodnutiu č. 03444/2018/KÚ/OLP-004 zo dňa 04.05.2018 o zastavení konania rozklad zo dňa 09.06.2018, na ktorý žalovaný reagoval napadnutým opatrením, kde uviedol, že žalobca nebol účastníkom administratívneho konania, a preto nemôže podať proti tomuto rozhodnutiu odvolanie, resp. rozklad a navyše, že proti rozhodnutiu nie je odvolanie, resp. rozklad prípustný. Žalobca podal dňa 28.08.2018 aj návrh na obnovu konania, pričom žalovaný mu listom č. 03444/2018/KÚ/OLP-017 zo dňa 21.09.2018 oznámil, že nie je zákonný dôvod umožňujúci nariadenie obnovy konania podľa § 62 ods. 2 Správneho poriadku, keďže žalobca nie je účastníkom konania.

20. Správny súd poukazuje na tú skutočnosť, že žalobca sa predmetnou správnu žalobou domáha preskúmania opatrenia žalovaného týkajúceho sa konania o správnom delikte, ktorým bolo konanie o uložení pokuty zastavené. Ide teda o správne rozhodnutie v rámci správneho trestania, kedy sa žalobca cítil byť účastníkom tohto konania a tak rozkladom napadol rozhodnutie o zastavení správneho konania. Správny súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

sp. zn. 8Asan/3/2019 zo dňa 26.09.2019, kde kasačný súd v obdobnej veci uviedol, že sťažovateľ (žalobca) sa domáhal súdneho prieskumu rozhodnutia žalovaného v časti, v ktorej bola posudzovaná vina obvineného. Žalobca však nie je aktívne vecne legitimovaný subjektom, nakoľko jeho práva alebo právom chránené záujmy nemohli byť takýmto rozhodnutím žalovaného porušené alebo priamo dotknuté. Podľa Najvyššieho súdu SR aktívne vecne legitimovaným subjektom na správny súdny prieskum správneho trestného rozhodnutia - čo do výroku o zastavení konania, je výlučne prokurátor reprezentujúci verejný záujem, v zmysle jeho oprávnení podľa § 21 a nasl. zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v spojení s § 5 ods. 11, § 45 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“), a teda sťažovateľ mal možnosť podnetom podľa § 31 a nasl. zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre domáhať sa preskúmania zákonnosti rozhodnutia o zastavení priestupkového konania, ktorú podľa obsahu pripojeného administratívneho spisu žalovaného aj využil. Vzťah medzi obvineným a poškodeným je vždy súkromnoprávny a jeho predmetom je výlučne majetkovoprávny nárok, zatiaľ čo posudzovanie viny a následného trestu je zo zákona zverené príslušným orgánom štátnej správy a preto, s ohľadom na ich mocenské postavenie, nie je ovplyvniteľné účastníkom konania. Aktívna vecná legitimácia žalobcu je daná len v časti, v ktorej je predmetom majetkovoprávny nárok. Najvyšší súd SR na základe uvedeného dospel k záveru, že rozhodnutie nie je spôsobilým predmetom správneho súdneho konania.

21. Správny súd vzhľadom na vyššie uvedené a vzhľadom na skutočnosť, že žalobca žalobou nenapáda rozhodnutie alebo opatrenie týkajúce sa ním uplatneného majetkového nároku na náhradu škody, ale napáda opatrenie týkajúce sa rozhodnutia o zastavení správneho konania, v ktorom rozhodoval správny orgán o naplnení skutkovej podstaty správneho deliktu a vine či nevine obvineného z tohto správneho deliktu, dospel k záveru, že žalobca nie je v predmetnej veci aktívne vecne legitimovaný ani aktívne procesne legitimovaný na podanie správnej žaloby v zmysle § 178 ods. 1 SSP. Žalobca nebol napadnutým opatrením ukrátený ani dotknutý na svojich subjektívnych právach a právom chránených záujmoch, keďže nebol účastníkom predmetného správneho konania. Správny súd považuje tvrdenia žalobcu ohľadne jeho práva na účasť v predmetnom administratívnom konaní v celom rozsahu za nedôvodné a naopak sa stotožnil s argumentáciou žalovaného, že žalobca nie je aktívne procesne legitimovaný na podanie tejto správnej žaloby, pretože nebol napadnutým opatrením dotknutý na svojich subjektívnych právach a nebol ani účastníkom správneho konania. Žalobca ani sám presne vo svojich podaniach neoznačil, ktoré jeho subjektívne práva mali byť napadnutým opatrením porušené, či dotknuté. Žaloba je preto podaná zjavne neoprávnenou osobou a správny súd nemôže postupovať inak, ako žalobu z tohto dôvodu odmietnuť.

22. Záverom správny súd uvádza, že ak sa žalobca domnieval, že mal byť účastníkom predmetného administratívneho konania, bolo potrebné, aby podal správnu žalobu opomenutého účastníka podľa § 179 SSP a domáhal sa doručenia konečného rozhodnutia vydaného v správnom konaní. V rámci takéhoto súdneho konania by správny súd za splnenia podmienok vymedzených ust. § 179 SSP meritorne posudzoval otázku, či žalobca mal byť účastníkom predmetného správneho konania a či mu má byť vydané konečné rozhodnutie doručené. Následne by po rozhodnutí správneho súdu v prospech žalobcu mohol žalobca podať po doručení rozhodnutia žalobcovi správnym orgánom voči nemu opravný prostriedok, prípadne priamo správnu žalobu. Žalobca však v predmetnej veci takýto postup nevyužil a podal priamo všeobecnú správnu žalobu vo veci, kde nebol účastníkom správneho konania, a teda nemá aktívnu legitimáciu na podanie správnej žaloby.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené je zřejmé, že správnu žalobu proti napadnutému opatreniu nepodala oprávnená osoba. Správny súd z uvedeného dôvodu postupoval podľa § 98 ods. 1 písm. e) SSP a žalobu odmietol ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

24. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 170 písm. a) SSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko žaloba bola odmietnutá a nebol zistený žiaden dôvod pre aplikáciu ust. § 171 ods. 1, nakoľko žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli.

25. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. v znení zákona č. 33/2011 Z. z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia, na Krajský súd v Bratislave.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.